

Indiensolidaritets

Dandakaranya

Nr 4 - 2014. 30 april.

TEMA: Sveriges imperialism i Indien

SVENSK IMPERIALISM

Hur utnyttjar svenska företag Indiens fattiga? Och vad bör göras?

DEN FILLIPINSKA KAMPEN

Rakel Heglov skriver om situationen i Filipinerna och den revolutionära rörelsen

KASTSYSTEMET I INDIEN

Del 1 av Arunadha Ghandy's text om kastsystemet. Vem tjänar på det?

Illustration av Sandeep Adhwaryu

Vi är glada att kunna ge er ett nytt och fräscht nummer av Dandakaranya! Detta nummer har temat "Sveriges imperialism i Indien", en högst relevant fråga för alla som är intresserad av solidaritetsarbete här i Sverige.

På följande sida skriver Jakob Pettersson om situationen och implikationerna av imperialismen i Indien. Det är viktigt att visa internationell solidaritet med alla som förtrycks av imperialismen! Vi ger er även två andra artiklar i detta nummer.

Ghandy om kast-systemet

Pia E. Hanzén har gjort en svensk översättning av första delen av Anuradha Ghandy's text om kast-systemet i Indien. En väldigt informativ artikel som ger en fascinerande insikt in i kastsystemets historiska utveckling och början på en analys av den. Arunadha Ghandy var en väldigt känd indisk kommunist och revolutionär med koppling till Naxalitrörelsen. Artikeln kommer publiceras i tre

delar.

Rakel Hegvold om Filippinerna.

En rörelse som är starkt kopplad till den naxalitiska och maoistiska rörelsen i Indien är folkarmén New People's Army (NPA) i Filippinerna. Det är många av de som är intresserade av kampen i Indien som även vill förstå Filippinernas kamp, då den överlappar ideologiskt och praktiskt.

Vi ger er nu en informativ och spännande artikel om kampen emot Aquino-regimen, USA-imperialismen och klass-systemet i Filippinerna, skriven av Rakel Hegvold!

Indiensolidaritet besöker Amalthea bokcafé

KONTAKT:
indiensolidaritet@gmail.com
0729-139147
facebook.com/groups/indiengruppen

Några från Indiansolidaritet åkte till Amalthea, ett vänsterpolitiskt bokcafé i Malmö, den 17:e april, och gav två föredrag samt visade två korta filmer. Vi är mycket glada att Amalthea finns, och att de välkomnade vår grup.

Sprid ordet om Indiansolidaritet!

Vi behöver all hjälp vi kan få! Stöd oss genom att sprida ordet om den här tidningen och vår facebook-sida! Tala med vänner och familj om Indien, rättvisekampen och förtrycket som pågår i landet.

Global förståelse för Indiens politiska situation är viktig. Vi hoppas ni kommer lära er mycket av detta nummer.

Redaktör: Jakob Pettersson
jpettersson19@gmail.com

Den svenska imperialismen i Indien

av **Jakob Pettersson**

”Den så kallade ’tredje världen’ är inte fattig. Man åker inte till fattiga länder för att tjäna pengar. Det finns väldigt få fattiga länder i den här världen. De flesta länderna är rika. Filippinerna är rikt! Brasilien är rikt! Mexiko är rikt! Chile är rikt! Endast deras folk är fattigt. Men det finns miljarder att tjänas där, att hugga ut och ta. Det har funnits miljarder där i 400 år! De kapitalistiska, europeiska och nordamerikanska makterna har tagit veden, linet, hampan, kokospalmerna, rommen, tennet, kopparn, järnet, gummit, bauxiten, slavarna och den billiga arbetskraften. De har tagit från dessa länder. Dessa länder är inte underutvecklade, de är överexploaterade!” – Michael Parenti, föreläsning, 1986.

Akkumulationen av kapital gör vår världs befolkning fattigare och fattigare, för varje dag som går. Imperialismen, det globala ekonomiska systemet, med USA och Väst i centrum, är så central för global ekonomi, politik och kultur att det är svårt att skapa en koherent världsbild utan att

förstå den. Samtidigt vill inte de stora samhällsanalytikerna ens medge att systemet existerar. Global exploatering, fattigdom, krig, och förtryck göms bakom abstraherade ekonomiska termer, mörkläggs bakom tomt, klyschigt prat om den liberala demokratis värderingar och den moraliska kapitalismen. Anti-imperialismen avfärdas som extremism och överdrift i officiell media. Även fast empirisk fakta visar på globalt klassförtryck, som produkt av ett Västerländskt imperiebyggande på en skala aldrig sätt förut, vägrar vi se, höra eller tänka på det. Enligt undersökningar gjort av Morton Esters på hemsidan Anti-Imperialism kommer hela 60% av västvärldens konsumerade arbetsvärde från den tredje världen. Det har reella implikationer för oss som bor här, både ekonomiskt men också ideologiskt. Vi är inte vana att tänka i materialistiska termer när det kommer till fattigdomen i majoriteten av världen, och rikedom i väst.

Vi är dessutom inte särskilt vana att tänka på Sverige som ett imperialistiskt land. Nuförtiden

medger även USA-trogna konservativa att Nordamerika är ett imperium. Kanske, till och med, kan vi gå med på att Storbritannien och Frankrike är imperialistiska. Men vi, som bor i Sverige? Nej, vi kan inte se oss själva, Olof Palmes barnbarn och socialdemokratins historiska huvudstad, som något så reaktionärt och ondskefullt som imperialister. Vi pratar aldrig om vår historia, vårt historiska koloniala projekt. Hur vi behandlade Finland, Polen, Norge och de Baltiska länderna diskuteras aldrig i skolböckerna på något djupgående sätt. Aldrig hör vi talas om den Svenska slavhandeln i Karibien och Afrika. Vårt samarbete med Hitlers imperialistiska regim ses lite som en pinsam fotnot, som är oviktig nu. Och de trupper vi skickar till Afghanistan, det är väl för demokratin? Att vi säljer vapen till varstans krig och förtryck pågår är bara något vi måste göra för att ekonomin ska gå runt. Och planen vi skickade till den folkrättsvidriga militära interventionen i Libyen, ja, vad gör man inte för att få bort en karikatyr av en serietidningsskurk? Och att våra storföretag tjänar stora pengar på fattigdomen i tredje världen, är ju inte något som spelar in i det hela.

I Indien, där 70 % av befolkningen lever under fattigdomsgränsen, där det finns över 10,000 politiska fångar, och där en epidemi av självmord bland bönder som inte kommer att kunna adaptera sig efter den indiska regeringens nyliberala politik har brutit ut, har en handfull svenska rikemän och investerare hittat ett paradiset.

Arbetet är billigt, folket desperat och om någon står i vägen för inköpanandet av billiga resurser, kommer Indiens regering sparka bort dem åt dig. Det kanske låter som ett helvete för gemene man, men äger du kapital, så har du här hittat din himmel. Organisationen Business Sweden skryter med att svenska företag sysselsätter 320,000 personer i Indien, men de anger inte under vilka förhållanden de gör de. Cirka 170 svenska bolag är registrerade i Indien 2012, men över 1200 svenska bolag beräknas göra affärer för över 1 miljon svenska kronor årligen. Indiens förtryckande regering är en av de största köparna av svenska vapen. Sedan tidigt 1900-tal, redan innan Indien kallade sig "demokratiskt" och var under brittiskt kolonialstyre, etablerade sig företag som Ericsson, SKF, Swedish Match och Asea i Indien. Och sedan den tiden har exploateringen blivit värre och värre. Svenskt monopolkapital har tränngt igenom Indiens marknad medan dess befolkning blivit fattigare och fattigare.

"Jag är också osäkert anställd", svarade den svenska imperialisten och finansdirektören Thomas Thuresson, när han blev tillfrågad om han kunde sympatisera med de 400 hungerstrejkande arbetarna som kämpade för fast anställning på bolaget Alfa Laval. Och kanske han inte kommer ha jobbet kvar om han fortsätter säga sådana saker, då det inte är bra PR, men imperialismens cyniska aspekt lyser igenom klart. Sympati ska även visas för exploatörerna. Den första världens rikskapitalister bryr sig inte vanligtvis om förhållandena de investerar i. De miljoner som företag som Alfa Laval, Tetra Pak och Volvo Cars tjänar på fattigdomen som

går osedd.

Imperialismen och rasismen

Den konkreta effekten av ett imperialistiskt socioekonomiskt system är en imperialistisk ideologi, som i första hand tar sig sin form i nationalchauvinism och rasism. När en nation där inte bara rika kapitalister berikas av imperialismen, men också ett stratum av proletariatet, som genom skatt på de imperialistiska superprofiterna kan finansiera en viss mängd sociala program, och genom de nedpressade arbetskostnaderna har tillgång till en allt större mängd billiga konsumtionsvaror och produkter, måste man rättfärdiga den nationella ojämlikheten mellan de imperialistiska länder och de imperialistiska subjekten. Så att man odlar en känsla av kulturell och genetisk överlägsenhet bland majoritetskulturen i Sverige just nu bör inte komma som en överraskning. Fascismen, eller den extrema nationella chauvinismen som partier som Sverigedemokraterna och Svenskarnas Parti odlar är en direkt produkt av Sveriges allt mer intensiva imperialistiska projekt. Ökade fördomar mot människor

med Sydasiatiskt och Arabiskt ursprung är väldokumenterade – rasistiskt våld på hemmaplan ökar också. För att legitimera den västerländska expansionen in i rasifierade länders blir rasismen en naturlig utväg.

Det vi i Sverige måste göra är att bekämpa vår egen imperialism, och knyta den kampen till anti-rasismen, och stödja frihetskampen i Indien och annanstans – även fast det innebär sämre tillgång till billiga produkter och tjänster i vårt eget land. Solidaritetsarbetet innebär att motsätta oss företag som Alfa Laval när de utnyttjar och exploaterar jordens fördömda, för att använda Franz Fanons begrepp. Fienden är här hemma – om vi bryr om rättvisa så står vi upp mot dem.

Frågan om kast i Indien (Del 1)

Anuradha Gandhi

Översättning till svenska Pia E.
Hanzén

Kastsystemet har varit ett av de specifika problemen i den Indiska demokratiska revolutionen. Den är kopplad till de specifika förhållandena av utvecklingen i det indiska samhället och har ett av de viktigaste medlen för exploateringen av de arbetande massorna. Sanktionerad av den Brahminska Hinduiska religionen, legitimerade Varnashrama Dharma (Varnashrama – d.v.s. varje människas sociala plikter eller förutsättning.) (Dharma – de religiösa, främst rituella plikterna enligt Veda. Veda – sanskrit för vetande.

Hinduismens äldsta texter från 1500 – 1000 f. Kr. enligt Wikipedi-

ans översättarens anm.) förtrycket av det arbetande folket, och slaveri och nedbrytningen av delar av massorna, och att förminska dem till nära nog djurisk existens.

För de härskande klasserna i Indien har kastsystemet från antiken till moderna tider tjänat både som ideologi och ett socialt system och gjort det möjligt för dem att förtrycka och utnyttja de flesta arbetarna.

Inkräktare från andra länder som kom för att härska över Indien, justerade detta system så att det passade deras klassintressen; religioner som Islam och Kristendomen som propagerar jämlikhet mellan alla män justerades med det, och tillät de troende att bli uppdelade på basis av kast, eftersom de inte skulle störa systemet för exploatering.

Idag är kastideologin fortfarande en viktig del av den reaktionära härskande klassens ideologiska paket, och det tjänar till att dela upp de arbetande massorna, hämmar utvecklingen av klassmotsättningar i produktionen, kastbaserad ojämlikhet och diskriminering, praktiken av oberörbarhet och tron på Brahmitisk överlägsenhet (Brahminerna är den högsta kasten i kastsystemet, översättarens anm.), är fortfarande lika stor del i det socio-ekonomiska livet i landet. Kast används i den korrupta valpolitik de härskande klasserna för. För att utrota kastsystemet måste vi först förstå dess ursprung och utveckling och utvärdera framgångar och misslyckanden av olika slag mot kastsystemet och den Brahmitiska ideologin.

Uppkomsten Av Kastsystemet.

Kastsystemets historia kan spåras tillbaka till över 3,000 år.

Det är ofrånkomligt förbundet med utvecklingen av klassamhället, uppkomsten av staten, utvecklingen av den feodala formen av produktionen och den fortlöpande men ofta våldsamma assimileringen av stamgrupper med sina egna seder och bruk in i den agrara ekonomin.

Uppkomsten och utvecklingen av systemet kan spåras genom följande perioder:

1. Vediska perioden: Perioden från 1500 f. Kr., när ariska pastoralstammar och icke jordbruksproducerande stamsamhällen tog upp jordbruket; uppkomsten av jordbruket som det dominerande produktionssystemet; till statens tillkomst omkring 500 f. Kr.

2. Perioden från 500 f. Kr. till 400-talet e. Kr.: perioden av expansion i jordbruket baserad på Shudra arbetskraft (den lägsta kasten av de fyra huvudkasterna i den forna och medeltida Indiska samhällsordningen) (Wikipedia. se. översättarens anmärkning). Tillväxten av handeln och dess nedgång; uppkomsten av små kungadömen; till uppkomsten av Feodalism.

3. Perioden från och med 4:e århundradet och framåt: När utvecklingen av feodalismen ägde rum och den Brahmitiska Hinduismens jati-systemet (indelningen inom kasten och benämningen på äldre tiders kastsystem, översättarens anmärkning) förvärvade sin komplexa och stela form.

För ett så stort land som Indien, och med en historia som är så gammal kan det bara bli breda perioder som täcks här, men det kommer att finnas skillnader i varje specifik region. Ännu gäller de breda tendenserna i hela Indien.

Indusdalens civilisation och kast.

En del Marxistiska historiker har spekulerat om att kastsystemets rötter kan spåras till den teokratiska Indusdalens civilisation och i ursprungsbefolkningens tro på magiska krafter och be-

sudlingar, vanligt bland Dravidiska stammar. Men det finns inga verkliga bevis som bekräftar dessa spekulationer, inte heller finns det någon tillfredställande förklaring till varför ett sådant komplext system skulle finnas i denna tidiga period.

Att staden Harrappans befolkning delades upp i dessa klasser, med inavlade hierarkiskt placerade grupper, är ännu inte känt.

Vad händer på Filippinerna?

av Rakel Hegvold

Förra sommaren kom det upp en artikel på Indiensolidaritets hemsida som handlar om Filippinerna och de revolutionärer som kämpar där i naxalitstil. På Filippinerna i Sydostasien så pågår det en kamp som man kan datera långt bak i tiden.

Mycket har hänt på landsbygden, en naturkatastrof fick vi höra talas om under 2013. De som drabbades var de fattiga och vi fick ständigt höra om hur NGO:s och s.k. hjälporganisationer hjälpte de drabbade. Svenska kändisar åkte till landet och reklamförde både sig själva och privata företag. Något som vi inte blev visade var det otroligt viktiga jobbet folkrörelsen gjorde! Precis som med Indien får vi aldrig veta av vad som sker ”på riktigt”, likaså får vi aldrig veta så mycket om de riktiga hjältarna. När vi väl gör det benämns de som terrorister. Skillnaden mellan Indien och Fil-

ippinerna är att naxalitrörelsen är mer känd än vad Communist Party of the Philippines och deras armé New Peoples Army (NPA) är. Denna folkrörelse har överlevt den militära kampanjen Oplan Mamamaya som höll på hela 70-talet och över halva 80-talet. Den mycket otäcka kampanjen utfördes av den filippinska staten och den resulterade i att byar totalförstördes ända till grunden och att människor massakrerades och arresterades.

Men den revolutionära rörelsen framgångar visar att upprorsandan lever på Filippinerna. Det filippinska folket har alltid, i alla tider, kämpat emot förtryckare. Inhemska såväl som imperialistiska makter. De har överlevt allt och fortsatt att kämpa. Spanjorer, japaner och nu även amerikaner, vilket kanske inte är så chockerande. Men nu genomför regeringen en ny militär kampanj som heter Oplan Bayanihan som går ut på att ta död på de filippinska revolutionärerna och folkrörelsen.

Det kommer inte att lyckas eftersom det filippinska folket inte tycks ge sig.

Imperialismens grepp

Jag backar bandet ända tills 1900-talet. Filippinerna har väldigt många naturrikedomar, med andra ord är det ett optimalt land för självförsörjning. För 101 år sedan, precis ett år innan första världskriget så var det brist på infrastruktur. Landet tvingades köpa in utländska varor och ta stora lån och Filippinerna exporterade också råvaror (istället för att landet själv skulle förädla dem). Det utvecklades inte en stark inhemsk borgarklass, istället styrdes landet av de amerikanska imperialisterna.

Lånen var de så klart tvungna att betala tillbaka och läget i landet förvärrades nu av att den imperialiststödda regeringen försatt landet i skuld. De ekonomiska reformer som görs i landet idag görs enbart till fördel för utländska investeringar. Filippinerna slavar nu för både IMF och

och Världsbanken. Regeringen har infört amerikanska lagar och släpper in massvis av utländska varor istället för att utveckla en inhemsk industri som kan bidra till landets utveckling. Konsekvensen av detta blir att lokala industrier stängs ner och att arbetare förlorar sina jobb och den lilla lön de har. Så kom nu inte och säg att självförsörjning gör ett land handikappat. Att få ett land handikappat är detsamma som att globalisera det. För varje dag stiger arbetslösheten i landet tack vare detta, våren 2013 var den 24 %. Arbetare åker utomlands för att arbeta, särskilt kvinnliga arbetare utan både lön och försäkring, och under vilka arbetsförhållanden arbetar de? Vissa filippinska kvinnor blir även prostituerade, det ger mig en flashback till tiden då japanerna tog fattiga filippinska kvinnor som sexslavar (och inte bara de, utan även barn) att tjäna det "kejsarliga" folket. Idag är det ingen större skillnad bortsett ifrån att pengarna inte går till en makt, utan flera mellanhänder.

Folkrörelsens utveckling

Communist Party of Philippines (CPP) har en gjort en analys i vilken de beskriver "massornas 3 största fiender" som imperialisterna, den stora feodalklassen och kompradorklassen. Själva Communist Party of the Philippines uppkomst påminner lite om naxalitgerillans uppkomst i Naxalbari. Embryot till partiet uppstod i kampen mot feodalismen som genomfördes på tidigt 30-tal. Historiskt är det känt som "Hak struggle". Partiet, liksom andra organisationer folkrörelseorganisationer blev förbjudna och många folkliga kämpar arresterades. Socialist Party of Philippines hette ett parti som satte fart på rörelsen på landsbygden. 1933

blev SPP och CPP ett. CPP ledde sedan kampen emot den japanska ockupationen under andra världskriget. Japanerna förlorade och den 4 juli 1946 så blev Filippinerna "självständigt", så hette det i alla fall. Faktum är att kommunisterna segrade i Östeuropa och i Kina blev amerikanerna riktigt rädda och den filippinska militären attackerade folket. 1954 så började även sakta Hak guerillan att tyna bort p.g.a. att partiet gick mer och mer till höger. I början av 60-talet fick folkrörelsen nytt liv.

Kulturrevolutionen i Kina på 60-talet och folket i Vietnam bidrog till att rörelsen fick nytt lov. 1969 bildas New People's Army och de har idag nått stora framgångar och kommer närmare och närmare målet hela tiden. Men Marcos (1917-1989) fascistiska metoder slog hårt mot CPP och NPA och Marcos mål var att krossa rörelsen men han lyckades aldrig. Den efterkommande presidenten, Corazin Aquino, var öppen för dialog med rörelsen under sitt ledarskap, men likaså hon satte igång att försöka slakta revolutionärerna. På 80-talet ut-

vecklade rörelsen en hel del fel och brister men den blev starkare 90-talet. Presidenten Joseph Estrada (president 1998-2001) ville också försöka ta död på revolutionen. Den militära kampanjen Oplan Bayanihan som sker idag ser ut på följande sätt; filippinska militärer krigar mot folket, revolutionära krafter motarbetas med kapitalistisk och amerikansk propaganda. Militärer klampar in i folks hem, begår mord och utför terrorism.

Folket på Filippinerna behöver vårt stöd men inte genom välgörenhet utan politiskt stöd till de som kämpar och att vi uppmärksammar den Filippinska militärens övergrepp och massakrer. Oplan Bayanihan är en filippinsk Operation Green Hunt.

Filippinernas rebeller

Strejkande arbetare på Alfa Laval i Indien

Daliter protesterar emot kastsystemet

Filippinsk protest mot Aquino-regimen